

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 16. julija 2015*

„Predhodno odločanje — Intelektualna in industrijska lastnina — Direktiva 2004/48/ES — Člen 8(3)(e) — Prodaja ponarejenega blaga — Pravica do informacij v okviru tožbe zaradi kršitve pravice intelektualne lastnine — Predpis države članice, ki bankam dovoljuje zavrnitev zahteve, ki se nanaša na pridobitev informacij v zvezi z bančnim računom (bančna tajnost)“

V zadevi C-580/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) z odločbo z dne 17. oktobra 2013, ki je prispela na Sodišče 18. novembra 2013, v postopku

Coty Germany GmbH

proti

Stadtsparkasse Magdeburg,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, K. Jürimäe, sodnica, J. Malenovský (poročevalec), M. Safjan, sodnika, in A. Prechal, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Coty Germany GmbH M. Fiebig, odvetnik,
- za Stadtsparkasse Magdeburg N. Gross, odvetnik,
- za nemško vlado T. Henze in J. Kemper, agenta,
- za Evropsko komisijo F. Bulst in F. Wilman, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. aprila 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 8(3)(e) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Coty Germany GmbH (v nadaljevanju: Coty Germany) kot družbo imetnico pravic intelektualne lastnine in bančno ustanovo, Stadtsparkasse Magdeburg (v nadaljevanju: Stadtsparkasse), ker slednja družbi Coty Germany ni razkrila informacij o danem bančnem računu.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 2, 10, 13, 15, 17 in 32 Direktive 2004/48 je navedeno:
 - „(2) Varstvo intelektualne lastnine naj izumitelju ali ustvarjalcu omogoči zakonit dobiček, ki izvira iz njegovega izuma ali stvaritve. Omogočati mora tudi kar največje možno razširjanje del, zamisli in novega znanja in izkušenj. Hkrati ne sme ovirati svobode izražanja, prostega pretoka informacij ali varstva osebnih podatkov, vključno z internetom.

[...]

 - (10) Cilj te direktive je približevanje zakonodajnih sistemov, da bi zagotovili visoko, enakovredno in homogeno raven varstva na notranjem trgu.

[...]

 - (13) Področje uporabe te direktive je treba opredeliti čim širše, da bi zajeli vse pravice intelektualne lastnine, pokrite z določbami Skupnosti na tem področju in/ali nacionalno zakonodajo zadevne države članice. [...]

[...]

 - (15) Ta direktiva ne sme vplivati na materialno pravo intelektualne lastnine, Direktivo 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355)], Direktivo 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okvirnih pogojih Skupnosti za elektronsko podpisovanje [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 24, str. 239)] in Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti o elektronskem poslovanju na notranjem trgu [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399)].

[...]

 - (17) Ukrepe, postopke in pravna sredstva, predvidene v tej direktivi, je treba v vsakem primeru določiti na tak način, da se upoštevajo posebne značilnosti navedenega primera, vključno s posebnimi značilnostmi vsake pravice intelektualne lastnine in, če je primerno, namerni ali nenamerni značaj kršitve.

[...]

(32) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so upoštevana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah [(v nadaljevanju: Listina)]. Ta direktiva skuša zlasti zagotoviti polno spoštovanje intelektualne lastnine v skladu s členom 17(2) [Listine].“

4 Člen 2(3)(a) Direktive 2004/48/ES določa:

„3. Ta direktiva ne vpliva na:

(a) določbe Skupnosti, ki urejajo materialno pravo intelektualne lastnine, Direktivo 95/46/ES, Direktivo 1999/93/ES ali Direktivo 2000/31/ES na splošno in zlasti na člene 12 do 15 Direktive 2000/31/ES.“

5 Člen 8 Direktive 2004/48, naslovljen „Pravica do informacij“, določa:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko v okviru postopkov v zvezi s kršitvijo pravice intelektualne lastnine in na podlagi utemeljene in sorazmerne zahteve vlagatelja pristojni sodni organi odredijo, da informacije o izvoru in distribucijskih omrežjih blaga ali storitev, ki kršijo pravico intelektualne lastnine, priskrbi kršitelj in/ali katera koli druga oseba, za katero se ugotovi, da:

(a) poseduje v komercialnem obsegu blago, ki je predmet kršitve;

(b) uporablja v komercialnem obsegu storitve, ki so predmet kršitve;

(c) zagotavlja v komercialnem obsegu storitve, uporabljene v dejavnostih, ki so predmet kršitve;

ali

(d) za katero je oseba iz točk (a), (b) ali (c) navedla, da je bila vpletena v proizvodnjo, izdelavo ali distribucijo blaga ali opravljanje storitev.

2. Informacije iz odstavka 1 vključujejo, kot je ustrezno:

(a) imena in naslove proizvajalcev, izdelovalcev, distributerjev, dobaviteljev in drugih prejšnjih imetnikov blaga ali storitev, kakor tudi predvidenih trgovcev na debelo in na drobno;

(b) informacije o proizvedenih, izdelanih, dobavljenih, prejetih ali naročenih količinah, pa tudi o cenah, doseženih za zadevno blago ali storitve.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v druge zakonske določbe, ki:

(a) dodeljujejo imetniku pravice pravico do prejemanja celovitejših informacij;

(b) urejajo uporabo informacij, ki se sporočajo na podlagi tega člena, v civilnih in kazenskih postopkih;

(c) urejajo odgovornost za zlorabo pravice do informacij; ali

(d) dajejo možnost za zavrnitev dajanja informacij, ki bi prisilile osebo iz odstavka 1, da bi priznala svoje lastno sodelovanje ali sodelovanje svojih ožjih sorodnikov pri kršitvi pravice intelektualne lastnine;

ali

(e) urejajo varstvo zaupnosti virov informacij ali obdelavo osebnih podatkov.“

- 6 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355) v členu 2, naslovljenem „Opredelitev pojmov“, določa:

„V tej direktivi:

- (a) ‚osebni podatek‘ pomeni katerokoli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo (‚posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki‘); določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno identiteto;
- (b) ‚obdelava osebnih podatkov‘ (‚obdelava‘) pomeni kakršen koli postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki z avtomatskimi sredstvi ali brez njih, kakršno je zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, posvetovanje, uporaba, posredovanje s prenosom, širjenje ali drugo razpolaganje, prilagajanje ali kombiniranje, blokiranje, izbris ali uničenje;

[...]“

Nacionalno pravo

- 7 Zakon o znamkah (Markengesetz) z dne 25. oktobra 1994 (BGBl. 1994 I, str. 3082), kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 19. septembra 2013 (BGBl. 2013 I, str. 3830, v nadaljevanju: Markengesetz), v členu 19, naslovljenem „Pravica do informacij“, določa:

„(1) Imetnik znamke ali trgovskega imena lahko v primerih iz členov 14, 15 in 17 od kršitelja zahteva, da mu takoj posreduje informacije o izvoru in distribucijski mreži blaga ali storitev, ki so opredeljene za nezakonite.

(2) V primeru očitne kršitve ali če je imetnik znamke ali trgovskega imena vložil tožbo zoper kršitelja, obstaja ta pravica ne glede na določbe odstavka 1 tudi zoper osebo, ki je v komercialnem obsegu,

1. imela v posesti blago, ki je predmet kršitve,
2. uporabljala storitve, ki so predmet kršitve,
3. zagotavljala storitve, ki so se uporabljale pri dejavnostih, ki so predmet kršitve.
4. je po podatkih ene od oseb, navedenih v točkah 1, 2 ali 3, sodelovala pri proizvodnji, pridobivanju ali distribuciji blaga ali pri opravljanju storitev,

če ta oseba ne more zavrnila pričanja v postopku zoper kršitelja na podlagi členov od 383 do 385 zakona o civilnem postopku [(Zivilprozessordnung)]. Če se pravica do informacij sodno uveljavlja v skladu s prvim stavkom, lahko sodišče na zahtevo prekine postopek zoper kršitelja do rešitve spora v zvezi s pravico do informacij. Oseba, od katere se zahtevajo informacije, lahko od prizadete osebe zahteva povrnitev stroškov, nastalih s posredovanjem navedenih informacij.

[...]“

- 8 Člen 383 zakonika o civilnem postopku v različici z dne 5. decembra 2005 (BGBl. 2006 I, str. 3302), naslovljen „Zavrnitev pričanja iz osebnih razlogov“, v odstavku 1 določa:

„Pričanje lahko zavrnejo:

[...]

6. osebe, ki so jim zaradi opravljanja njihove funkcije, poklica ali položaja zaupana dejstva, katerih tajnost je treba varovati zaradi njihove narave ali na podlagi zakonske določbe, in to le v zvezi z dejstvi, na katere se nanaša obveznost varovanja tajnosti“.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 9 Družba Coty Germany proizvaja in distribuira parfume in je izključna imetnica licence za uporabo znamke Skupnosti Davidoff Hot Water, registrirane pod št. 968661 za parfume.
- 10 Družba Coty Germany je januarja 2011 prek spletnega dražbenega portala kupila stekleničko parfuma znamke Davidoff Hot Water. Kupnino za ta izdelek je nakazala na bančni račun, odprt pri Stadtparkasse, ki ji ga je navedel prodajalec.
- 11 Ko je ugotovila, da je kupila ponarejen izdelek, je družba Coty Germany od tega dražbenega portala zahtevala, da ji sporoči pravo ime imetnika uporabniškega računa na dražbenem portalu, prek katerega je bil prodan ta parfüm, saj je bila prodaja opravljena pod psevdonimom. Imenovana oseba je priznala, da je imetnica tega računa, vendar pa po njenih trditvah ni bila prodajalka zadevnega izdelka in sklicujoč se na privilegij zoper samoobtožbo ni dala več informacij.
- 12 Družba Coty Germany se je nato obrnila na Stadtparkasse na podlagi člena 19(2) Markengesetz ter jo prosila za podatek o imenu in naslovu imetnika bančnega računa, na katerega je morala nakazati ustrezno kupnino za kupljeno ponarejeno blago. Stadtparkasse se je sklicevala na bančno tajnost in tega podatka ni posredovala.
- 13 Družba Coty Germany je vložila tožbo pri Landgericht Magdeburg (okrožno sodišče v Magdeburgu), ki je Stadtparkasse naložilo, naj predloži zahtevane informacije.
- 14 Oberlandesgericht Naumburg (višje okrožno sodišče v Naumburgu), pritožbeno sodišče, ki je odločalo o pritožbi družbe Stadtparkasse, je razveljavilo sodbo, izrečeno na prvi stopnji in presodilo, da zahteva za predložitev zadevnih informacij glede na člen 19(2), prvi stavek, točka 3, Markengesetz ni bila utemeljena.
- 15 Oberlandesgericht Naumburg je namreč presodilo, da so se storitve Stadtparkasse, v tej zadevi vodenje bančnega računa, sicer uporabljale za izvajanje dejavnosti, ki je predmet kršitve, vendar je bila Stadtparkasse kot bančna ustanova upravičena, da v skladu s členom 19(2), prvi stavek, Markengesetz v povezavi s členom 383(1) Zakonika o civilnem postopku zavrne pričanje v okviru civilnega postopka.
- 16 Navedeno sodišče je menilo, da te ugotovitve ne omaje razlaga, ki jo je treba podati o teh določbah glede na Direktivo 2004/48.

- 17 Družba Coty Germany je pri Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) vložila revizijo in vztrajala pri svojih predlogih. Ker je predložitveno sodišče dvomilo o pravilnosti razlage Direktive 2004/48, zlasti njenega člena 8, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 8(3)(e) Direktive 2004/48/ES razlagati tako, da ta določba nasprotuje nacionalnemu predpisu, s katerim je banki v primeru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, dovoljeno, da razkrije informacije na podlagi člena 8(1)(c) te direktive o imenu in naslovu imetnika računa zavrne s sklicevanjem na bančno tajnost?“

Dopustnost

- 18 Stadtparkasse se sklicuje na nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe in trdi, da za spor, o katerem odloča predložitveno sodišče, ne velja Direktiva 2004/48, temveč samo nacionalno pravo, glede na to, da zadevna zahteva za informacije iz postopka v glavni stvari ni bila predložena v okviru postopka v zvezi s kršitvijo pravice intelektualne lastnine, temveč v primeru očitne kršitve pravic v zvezi z znamko Skupnosti. Tega pa naj Direktiva 2004/48 ne bi določala.
- 19 V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 20 sklepnih predlogov, da zahteva za informacije, predložena v okviru postopka, ki se nanaša na očitno kršitev pravic v zvezi z znamko, spada na področje uporabe člena 8(1) Direktive 2004/48.
- 20 Ta ugotovitev je podprta z uvodno izjavo 13 Direktive 2004/48, v skladu s katero je treba njeno področje uporabe opredeliti čim širše, da bi zajeli vse pravice intelektualne lastnine, pokrite z določbami Skupnosti na tem področju in/ali nacionalno zakonodajo zadevne države članice. Ugotoviti je torej treba, da se ta direktiva uporablja tudi v postopku, ki se nanaša na kršitev pravic v zvezi z znamko Skupnosti.
- 21 Zato je treba predlog za sprejetje predhodne odločbe šteti za dopusten.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 22 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8(3)(e) Direktive 2004/48 razlagati tako, da nasprotuje določbi, s katero je v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, banki dovoljeno, da s sklicevanjem na bančno tajnost zavrne razkritje informacij o imenu in naslovu imetnika računa na podlagi člena 8(1)(c) navedene direktive.
- 23 Prvič, iz besedila člena 8(1)(c) Direktive 2004/48 je razvidno, da morajo države članice zagotoviti, da lahko v okviru postopkov v zvezi s kršitvijo pravice intelektualne lastnine in na podlagi utemeljene in sorazmerne zahteve vlagatelja pristojni sodni organi odredijo, da informacije o izvoru in distribucijskih omrežjih blaga ali storitev, ki kršijo pravico intelektualne lastnine, priskrbi katera koli oseba, za katero se ugotovi, da zagotavlja v komercialnem obsegu storitve, uporabljene v dejavnostih, ki so predmet kršitve.
- 24 To določbo je treba razlagati glede na uvodno izjavo 17 te direktive, v skladu s katero je treba ukrepe, postopke in pravna sredstva, določene v tej direktivi, vsekakor določiti na tak način, da se upoštevajo posebne značilnosti vsake pravice intelektualne lastnine in, če je primerno, namerni ali nenamerni značaj kršitve.
- 25 Drugič, iz člena 8(3)(e) Direktive 2004/48 izhaja, da se njen člen 8(1) uporablja brez poseganja v druge zakonske določbe, ki urejajo varstvo zaupnosti virov informacij ali obdelavo osebnih podatkov.

- 26 Ni sporno, da za banko, kot je zadevna iz postopka v glavni stvari, lahko velja člen 8(1)(c) Direktive 2004/48. Prav tako ni sporno, da bankino posredovanje imena in naslova ene od njenih strank, pomeni obdelavo osebnih podatkov, kakor je opredeljena v členu 2(a) in (b) Direktive 95/46.
- 27 Nacionalna določba, kot je zadevna iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero je banki dovoljeno, da ne posreduje zahtevanih informacij v okviru civilnega postopka s sklicevanjem na bančno tajnost, torej lahko spada na področje uporabe člena 8(3)(e) Direktive 2004/48.
- 28 Člen 8(1)(c) Direktive 2004/48, v povezavi z njenim členom 8(3)(e) zahteva spoštovanje različnih pravic. Gre za to, da se na eni strani spoštujeta pravica do informacij in pravica do varstva osebnih podatkov na drugi.
- 29 Namen pravice do informacij, ki naj bi jo imela tožeča stranka v okviru tožbe, ki se nanaša na kršitev njene lastninske pravice, je tako na zadevnem področju dati na voljo in udejanjiti temeljno pravico do učinkovitega pravnega sredstva, zagotovljeno s členom 47 Listine, in s tem zagotoviti učinkovito izvrševanje temeljne pravice do lastnine, katere del je pravica intelektualne lastnine, varovana z njenim členom 17(2). Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 31 sklepnih predlogov, je namreč prva od teh temeljnih pravic nujen instrument za varstvo druge.
- 30 Pravica do varstva osebnih podatkov, ki jo imajo osebe, na katere se nanaša člen 8(1) Direktive 2004/48, je del temeljne pravice vsake osebe do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo, kot je zagotovljeno s členom 8 Listine in z Direktivo 95/46.
- 31 V zvezi s temi pravicami je iz uvodne izjave 32 Direktive 2004/48 razvidno, da ta spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava Listina. Ta direktiva skuša zlasti zagotoviti polno spoštovanje intelektualne lastnine v skladu s členom 17(2) Listine.
- 32 Istočasno, kot je razvidno iz člena 2(3)(a) in uvodnih izjav 2 in 15 Direktive 2004/48, varstvo intelektualne lastnine med drugim ne sme ovirati varstva osebnih podatkov, tako da Direktiva 2004/48 zlasti ne more posegati v Direktivo 95/46.
- 33 Tako se s tem predlogom za sprejetje predhodne odločbe zastavlja vprašanje potrebne uskladitve zahtev, povezanih z varstvom različnih temeljnih pravic, in sicer pravice do učinkovitega pravnega sredstva in pravice intelektualne lastnine po eni strani in pravice do varstva osebnih podatkov po drugi (glej v tem smislu sodbo *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, točka 65).
- 34 V zvezi s tem je treba spomniti, prvič, da pravo Unije v skladu s sodno prakso Sodišča od držav članic zahteva, da ob prenosu direktiv pazijo, da se oprejo na njihovo razlago, ki omogoča zagotovitev pravičnega ravnovesja med različnimi temeljnimi pravicami, varovanimi s pravnim redom Unije. Dalje, organi in sodišča držav članic morajo ob uporabi ukrepov za prenos navedenih direktiv ne zgolj razlagati nacionalno pravo v skladu s temi direktivami, temveč tudi paziti, da se ne oprejo na tako razlago teh direktiv, ki bi bila v nasprotju z navedenimi temeljnimi pravicami ali z drugimi splošnimi načeli prava Unije (glej sodbo *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, točka 70).
- 35 Drugič, navesti je treba, da člen 52(1) Listine zlasti pojasnjuje, da mora kakršno koli omejevanje uresničevanja priznanih pravic in svoboščin spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin, in da je treba, kot je razvidno iz sodne prakse Sodišča, za ukrep, ki povzroči kršitev pravice, varovane z Listino, šteti, da ne izpolnjuje zahteve, da je treba zagotoviti tako pravično ravnovesje med temeljnimi pravicami, ki morajo biti usklajene (glej, v zvezi z odredbo, sodbi *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, točki 48 in 49, in *Sabam*, C-360/10, EU:C:2012:85, točki 46 in 47).
- 36 V tej zadevi nacionalna določba iz postopka v glavni stvari banki dovoljuje, da v okviru člena 8(1)(c) Direktive 2004/48 s sklicevanjem na bančno tajnost zavrne razkritje informacij o imenu in naslovu imetnika računa, pri čemer je treba opozoriti, da člen 8(1) navedene direktive sicer res ne priznava

samostojne pravice do informacij, ki bi jo lahko posamezniki uveljavljali neposredno zoper kršitelja ali osebe, na katere se nanašajo točke od (a) do (d) odstavka 1 člena 8 navedene direktive, vendar pa državam članicam nalaga obveznost, da zagotovijo pridobitev take informacije na podlagi preiskave, ki jo odredi sodišče.

- 37 Zdi se, da nacionalna določba iz postopka v glavni stvari, če se obravnava ločeno, dopušča tako zavrnitev brez omejitev, saj njeno besedilo ne vsebuje nobenega pogoja ali pojasnila, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.
- 38 Tako lahko taka določba nacionalnega prava, če se obravnava ločeno, omejuje pravico do informacij, priznana s členom 8(1) Direktive 2004/48, in zato, kot je razvidno iz točke 29 te sodbe, ne spoštuje temeljne pravice do učinkovitega pravnega sredstva in temeljne pravice intelektualne lastnine.
- 39 V zvezi s tem tako neomejeno in brezpogojno dovoljenje za sklicevanje na bančno tajnost lahko preprečuje, da bi se v postopkih, določenih z Direktivo 2004/48 in pri ukrepih, ki jih sprejmejo pristojni nacionalni organi, zlasti kadar ti želijo odrediti predložitev potrebnih informacij v skladu s členom 8(1) te direktive, ustrezno upoštevale posebne značilnosti vsake pravice intelektualne lastnine in, če je primerno, namerni ali nenamerni značaj kršitve.
- 40 Zato lahko tako dovoljenje z obveznostjo, ki jo ima banka, da spoštuje bančno tajnost, v okviru člena 8 Direktive 2004/48 resno krši učinkovito izvrševanje temeljne pravice intelektualne lastnine in to na račun pravice oseb iz člena 8(1) Direktive 2004/48 do varstva njihovih osebnih podatkov.
- 41 Iz zgoraj navedenega sledi, da nacionalna odločba, kakršna je zadevna iz postopka v glavni stvari, če se obravnava ločeno, lahko povzroči resno kršitev temeljne pravice do učinkovitega pravnega sredstva in končno pravice intelektualne lastnine, ki ju imajo imetniki teh pravic, in da tako ne spoštuje zahteve po zagotavljanju pravičnega ravnovesja med različnimi temeljnimi pravicami, ki se usklajujejo v členu 8 Direktive 2004/48.
- 42 Vendar mora predložitveno sodišče preveriti, ali glede na okoliščine primera v nacionalni zakonodaji obstajajo druga pravna sredstva, na podlagi katerih bi lahko pristojni sodni organi odredili, naj se predložijo potrebne informacije o istovetnosti oseb, na katere se nanaša člen 8(1) Direktive 2004/48, glede na posebne značilnosti vsakega primera v skladu z njeno uvodno izjavo 17.
- 43 Glede na vse zgoraj navedene ugotovitve je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 8(3)(e) Direktive 2004/48 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je zadevna iz postopka v glavni stvari, ki banki neomejeno in brezpogojno dovoljuje, da s sklicevanjem na bančno tajnost zavrne predložitev informacij o imenu in naslovu imetnika računa na podlagi člena 8(1)(c) te direktive.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 8(3)(e) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je zadevna iz postopka v glavni stvari, ki banki neomejeno in brezpogojno dovoljuje, da s sklicevanjem na bančno tajnost zavrne predložitev informacij o imenu in naslovu imetnika računa na podlagi člena 8(1)(c) te direktive.

Podpisi